

Aan de Leden der Nederlandsche Entomologische Vereeniging.

Herhaaldelijk reeds bereikten mij uit Holland aanvragen om adressen van personen hier in Indië, die bereid zouden zijn vlinders en kevers te verzamelen. Ik meen dus in het belang van de leden der vereeniging te handelen door hun langs deze weg mee te delen, dat de heer H. J. VAN STRAALEN te Fort de Kock (Sumatra's Westkust) gaarne in relatie zou komen met kopers van sumatraanse lepidoptera en coleoptera. Genoemde heer heeft vroeger o. a. voor de heer NEERVOORT VAN DER POLL verzameld, en is dus volkomen bekend met de eisen die gesteld worden. Ook weet hij hoe de vlinders verpakt en verzonden moeten worden.

Verzamelaars in Nederland zijn veelal van idee, dat, als zij zich rechtstreeks tot een verzamelaar hier wenden, zij zeldzame soorten voor een luttel bedrag kunnen krijgen, die in de prijskoerant van europeese handelaren tot hoge prijzen worden aangeboden. Men gelieve echter in het oog te houden, dat een verzamelaar hier blij mag zijn, als hij van een bepaald zeldzame soort in een geheel jaar een paar exemplaren kan machtig worden en voor zulk een buitenkantsje moet hij dan ook naar behoren betaald worden. Als basis kan aangenomen worden, dat voor goede exemplaren de prijzen zoowat een zesde bedragen van de noteringen in de bekende katalogus van STAUDINGER.

Reflektanten gelieven zich tot de heer VAN STRAALEN te wenden, niet tot de ondergeteekende.

EDWARD JACOBSON.

Een Vogelmitplaag.

Dr. J. A. VAN TROTSENBURG, geneesheer-directeur van het Rijks-krankzinnigengesticht te Grave, schrijft aan het Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde, dat een der verpleegsters op haar kamertje vrij plotseling talrijke „beestjes” had ontdekt, die ook in haar bed- en lijfgoed in grooten getale huisden. „Eenige exemplaren werden mij getoond, het diertje was mij evenwel onbekend.”

„Voorlichting werd gevraagd bij het steeds hulpvaardige Centraal Laboratorium voor de Volksgezondheid te Utrecht, vanwaar mededeeling inkwam, dat de gezonden diertjes mijten (acarina) waren. Welke mijten, werd niet gemeld, en op de vraag, waarvan die mijten leefden, kon men mij geen antwoord geven. De oorsprong dier lastige diertjes, die na eenige dagen ook op andere verpleegsterskamertjes werden opgemerkt, bleef duister.”

„Hoewel nimmer een der mijten er op betrapt was, een mensch te steken, gaven zij toch, misschien geheel langs psychischen weg, aanleiding tot veel jeuk; bij een verpleegster zelfs tot een duidelijke uitslag met veel krabeffecten. Allerlei mogelijkheden over de herkomst werden geopperd, maar bij onderzoek onjuist bevonden.”

„Eindelijk bleek, dat na reiniging van een kamertje (ontsmetten met warm zeepsop, lysol en carboloplossingen, of uitrooken met formaline) de eerste nieuwe exemplaren in de vensterbank werden opgemerkt.”

„Dit gaf aanleiding, aan de buitenzijde van het gebouw te gaan zoeken, en nu bleek bij zeer nauwkeurige inspectie, dat het op de muren van dit gesticht wemelde van deze zeer kleine insecten. Van hier tot de slotsom, dat deze mijten als parasieten op vogels leven, was slechts een kleine sprong.”

„Uitroeien van alle vogelnesten in de buurt en afschieten van het geheele gebouw met de stoombrandspuit gaf oogenblikkelijk sterke vermindering van de mijtenplaag, die, nu de oorsprong bekend is, zeker spoedig overwonnen zal zijn.”

„In de vogelnesten, die opgeruimd werden, krioelde het van deze mijtensoort. De langdurige droogte heeft mogelijk bevorderd, dat deze mijten zich over zoo'n grooten afstand hebben verspreid; toch is het opmerkelijk, dat dit bezwaar voorheen nimmer hier werd ondervonden, hoewel steeds vele vogels op de gestichtsdaken nestelden. Vermoedelijk is het thans een bijzonder vruchtbaar vogelmijtenjaar.”

Noot. Hoogstwaarschijnlijk waren deze *Acari* de bekende *Dermanyssus gallinae* DE GEER, die ook in nesten van *Sturnus vulgaris* L. en van *Passer domesticus* L. gevonden worden, en die meermalen bij houders van kippen en duiven dezelfde jeuk veroorzaakten. Geheel onschuldig zijn zij niet, aangezien

zij, evenals *Pulex irritans* L., vooral bij vrouwen bloed zuigen en daardoor tot huiduitslag en ontsteking aanleiding geven. Men leze daarover P. MÉGNIN, *Les Parasites et les maladies parasitaires*, p. 318 sqq.

Het mag zeer bevreemdend genoemd worden, dat noch Dr. TROTSENBURG, noch het Centraal Laboratorium voor de Volksgezondheid te Utrecht zich tot den Voorzitter, of den Secretaris, der Nederlandsche Entomologische Vereeniging om voorlichting en advies gewend hebben. Was hun het bestaan van die Vereeniging onbekend?

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.

Vraag.

Wie kan mij helpen aan de Entomologische Berichten van onze Vereeniging, nummers 1—6, uitgegeven Sept. 1901—1902? Tot wederdienst bereid.

Rotterdam, Schiekade 75.

J. H. JURRIAANSE.

Aanbieding.

The Entomologist's Record and Journal of Variation. Edited by J. W. TUTT, Vol. I tot XIX. 1890—1907, in half rood Marokko met dito hoeken, vergulden kop, in prima conditie. Prijs f 100.—. Gebonden door C. CROSS te London.

Rotterdam, Schiekade 75.

J. H. JURRIAANSE.

BIBLIOTHEEK.

Algemeene natuurlijke historie.

KIRKPATRICK, R. The biology of waterworks. London, 1917, 2^d edit. (Brit. Mus. Nat. Hist.; Econ. Ser. No. 7.)

Algemeene Dierkunde.

BINNENTHAL, F. RICHTER VON. Die Rosenschädlinge aus dem Tierreiche, deren wirksame Abwehr und Bekämpfung. Trier, 1903.